

QUYẾT ĐỊNH**Về sắp xếp việc làm cho những người có khả năng làm việc**

Hiện nay, do thiếu tổ chức và quản lý nên trong xã hội, nhất là các thành phố, thị xã, khu công nghiệp, còn nhiều người chưa có việc làm trong lúc có nhiều việc có thể thu hút nhiều lao động mà chưa huy động được người làm; cũng có những người chưa có việc làm lại muốn tìm những việc làm dễ dàng mà thu nhập lại cao, trong khi đó thì nhiều người chỉ mong có việc làm nhưng chưa được các ngành, các địa phương tìm cách sử dụng.

Để thực hiện Nghị quyết của Hội nghị lần thứ 22 của Trung ương Đảng, Nghị quyết 228-NQ/TW của Bộ Chính trị và Nghị quyết số 96-CP của Hội đồng Chính phủ về cuộc vận động lao động sản xuất, thực hiện tiết kiệm nhằm thúc đẩy mọi người đều làm việc, tăng năng suất lao động, tăng sản phẩm xã hội, tăng thu nhập, và cải thiện đời sống nhân dân, góp phần ngăn chặn và xóa bỏ tệ nạn làm ăn phi pháp, bài trừ tận gốc tệ nạn xã hội, Hội đồng Chính phủ sơ bộ quyết định một số chủ trương và biện pháp sau nhằm sắp xếp việc làm cho những người có khả năng làm việc mà chưa có việc làm.

I. NHỮNG LOẠI VIỆC CÓ THỂ SẮP XẾP ĐỂ THU NHẬN LAO ĐỘNG VÀ TRÁCH NHIỆM CỦA CÁC NGÀNH, CÁC CẤP ĐỐI VỚI VIỆC SẮP XẾP ĐÓ

Ở các thành phố, thị xã, khu công nghiệp bị chiến tranh tàn phá hiện nay có biết bao nhiêu công việc phải làm: dọn dẹp các nhà cửa bị đổ nát, sửa chữa đường sá, lắp hồ bom, san mặt bằng xây dựng, bóc xếp hàng hoá, thu nhặt sắt thép hư hỏng v.v... Công việc sản xuất và tổ chức đời sống trong điều kiện hòa bình cũng đòi hỏi rất nhiều loại lao động khác nhau như: sửa chữa nhà, quét vôi, sơn cửa, sản xuất đồ

dùng gia đình, giữ trẻ, phục vụ, chế biến bột mì, tận dụng các nguồn nước gạo, thức ăn thừa... để chăn nuôi, phát triển các ngành thủ công v.v... Vì vậy, việc động viên và tổ chức các loại lao động vào những công việc nói trên nhằm bảo đảm đời sống cho người lao động và làm lợi ích chung cho xã hội là cần thiết.

Trong việc tổ chức và sắp xếp việc làm cho những người có sức lao động mà chưa làm việc, cần coi trọng những việc làm tại chỗ. Ủy ban Kế hoạch Nhà nước, các ngành sản xuất và kinh doanh, các cơ quan chức năng của Nhà nước như lao động, tài chính, ngân hàng... từ trung ương đến địa phương cần phát huy sáng kiến, đề ra những chủ trương thiết thực giải quyết những khó khăn về vật tư và tiền vốn, ra tay tổ chức sản xuất và kinh doanh để thu hút ngày càng nhiều lao động. Các Ủy ban Hành chính tỉnh, thành phố, các Ủy ban Hành chính khu phố, các hợp tác xã, các tổ sản xuất cũng phải góp sức mình một cách tích cực vào chủ trương nói trên.

II. MỘT SỐ BIỆN PHÁP CHÍNH ĐỂ SẮP XẾP VIỆC LÀM CHO NHỮNG NGƯỜI CHƯA LÀM VIỆC NHẤT LÀ Ở CÁC THÀNH PHỐ, THỊ XÃ, KHU CÔNG NGHIỆP.

1. Dựa vào kết quả cuộc tổng điều tra dân số vừa qua, kết hợp với việc đăng ký lao động và đăng ký kinh doanh, các ngành, các cấp cần nắm cụ thể nguồn lao động và tình hình công ăn việc làm của nhân dân: số người có việc làm, số người chưa có việc làm, số người làm ăn không chính đáng, số người có thể điều động đi xa, số người cần phải sắp xếp việc làm tại chỗ, v.v...; soát lại những công việc phải làm và có thể làm được, những chính sách cần đề ra và những điều kiện có thể giải quyết.

2. Trên cơ sở tình hình đã nắm được, các cấp chính quyền phải phối hợp mật thiết với các ngành sản xuất và kinh doanh tiến hành sắp xếp việc làm cho nhân dân theo hướng: ai đã có việc làm chính đáng thì tiếp tục làm việc đó, ai chưa có việc thì được sắp xếp việc làm. Việc sắp xếp này sẽ tiến hành từng bước: người có khó khăn thì giải quyết trước, người chưa thật khó khăn thì giải quyết sau; thương binh, gia đình liệt sĩ, gia đình bộ đội, bộ đội và thành niên xung phong phục viên được ưu tiên sắp xếp; những người làm nghề buôn bán không cần thiết và chuyển sang sản xuất thì phải sắp xếp để chuyển họ sang làm sản xuất, những người làm ăn phi pháp thì buộc phải lao động.